

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (šiesta komora)

zo 7. septembra 2017*

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel – Smernica 72/166/EHS – Smernica 84/5/EHS – Smernica 90/232/EHS – Vodič zodpovedný za nehodu, ktorou bola spôsobená smrť jeho manželky, spolujazdkyne – Vnútroštátne právne predpisy vylučujúce náhradu majetkovej ujmy, ktorú utrpel vodič motorového vozidla zodpovedný za nehodu“

Vo veci C-506/16,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Tribunal da Relação do Porto (Odvolací súd Porto, Portugalsko) zo 7. júla 2016 a doručený Súdnemu dvoru 26. septembra 2016, ktorý súvisí s konaním:

José Joaquim Neto de Sousa

proti

Portugalskej republike

SÚDNY DVOR (šiesta komora),

v zložení: predseda šiestej komory E. Regan, sudcovia A. Arabadžiev (spravodajca) a S. Rodin,

generálny advokát: P. Mengozzi,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- Portugalská republika, v zastúpení: M. E. Duarte Rodrigues, splnomocnená zástupkyňa,
- portugalská vláda, v zastúpení: L. Inez Fernandes, M. Figueiredo a S. Jaulino, splnomocnení zástupcovia,
- Európska komisia, v zastúpení: P. Costa de Oliveira a K.-P. Wojcik, splnomocnení zástupcovia,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vec bude prejednaná bez jeho návrhov,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: portugalcina.

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu druhej smernice Rady 84/5/EHS z 30. decembra 1983 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel (Ú. v. ES L 8, 1984, s. 17; Mim. vyd. 06/007, s. 3), zmenenej smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2005/14/ES z 11. mája 2005 (Ú. v. ES L 149, 2005, s. 14, ďalej len „druhá smernica“), ako aj tretej smernice Rady 90/232/EHS z 14. mája 1990 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel (Ú. v. ES L 129, 1990, s. 33; Mim. vyd. 06/001, s. 249, ďalej len „tretia smernica“).
- 2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu, v ktorom proti sebe stoja pán José Joaquim Neto de Sousa a Portugalská republika vo veci údajného porušenia práva Únie spôsobeného Supremo Tribunal de Justiça (Najvyšší súd, Portugalsko).

Právny rámec

Právo Únie

- 3 Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/103/ES zo 16. septembra 2009 o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel a o kontrole plnenia povinnosti poistenia tejto zodpovednosti (Ú. v. EÚ L 263, 2009, s. 11) zrušila smernicu Rady 72/166/EHS z 24. apríla 1972 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú motorovými vozidlami a kontroly plnenia povinnosti poistenia tejto zodpovednosti (Ú. v. ES L 103, 1972, s. 1; Mim. vyd. 06/001, s. 10, ďalej len „prvá smernica“), ako aj druhú a tretiu smernicu. Pri zohľadnení dátumu existencie dotknutých vecí v konaní vo veci samej je taktiež potrebné zohľadniť už zrušené smernice.
- 4 Podľa článku 3 ods. 1 prvej smernice:
„Každý členský štát prijme... všetky primerané opatrenia, aby zabezpečil, že zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou vozidiel obvykle sa nachádzajúcich na jeho území je pokrytá poistením. Rozsah krytia zodpovednosti a podmienky tohto krytia sa určia na základe týchto opatrení.“
- 5 Článok 1 ods. 1 druhej smernice stanovoval:
„Poistenie uvedené v článku 3 ods. 1 [prvej smernice] povinne pokrýva škodu na majetku, ako aj ujmy na zdraví.“
- 6 Článok 3 uvedenej smernice znel takto:
„Rodinní príslušníci poistenej osoby, vodiča alebo akejkoľvek inej osoby zodpovednej podľa občianskeho práva v prípade nehody a ktorej zodpovednosť je krytá poistením uvedeným v článku 1 ods. 1, nesmú byť na základe toho vztahu vylúčené z poistenia, pokiaľ ide o ujmy na ich zdraví.“
- 7 Článok 1 tretej smernice stanovoval:
„... Poistenie uvedené v článku 3 ods. 1 [prvej smernice] bude pokrývať zodpovednosť za ujmu na zdraví spôsobenú všetkým cestujúcim okrem vodiča [cestujúcim iným než vodič – *neoficiálny preklad*] vyplývajúce z prevádzky vozidla.
...“

Portugalské právo

- 8 V zmysle článku 7 ods. 1 Decreto-Lei n° 522/85 – Seguro Obrigatório de Responsabilidade Civil Automóvel (zákonný dekrét č. 522/85 o povinnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla) z 31. decembra 1985, zmeneného Decreto-Lei n° 130/94 (zákonný dekrét č. 522/85) z 19. mája 1994, ujmy vyplývajúce z telesného poškodenia spôsobené vodičom poisteného motorového vozidla nie sú pokryté povinným poistením občianskej zodpovednosti vyplývajúcej z prevádzky motorového vozidla (ďalej len „povinné poistenie“).
- 9 Z článku 7 ods. 3 zákonného dekrétu č. 522/85 vyplýva, že v prípade úmrtia v dôsledku dopravnej nehody, najmä manžela vodiča motorového vozidla a poistníka, je vylúčený akýkoľvek nárok osoby, ktorá zavinila nehodu, na náhradu nemajetkovej ujmy.
- 10 V zmysle článku 483 Občianskeho zákonníka ten, kto zavinene a protiprávne poruší právo inej osoby, je povinný nahradiť škodu, ktorá vznikla poškodenej osobe.
- 11 Článok 495 ods. 3 tohto zákonníka stanovuje, že v prípade úmrtia alebo ujmy na zdraví majú nárok na odškodnenie aj osoby, ktoré by mohli žiadať výživné od poškodeného alebo ktoré by od neho dostávali výživné na základe prirodzeného záväzku.

Spor vo veci samej a prejudiciálna otázka

- 12 Dňa 3. decembra 2005 došlo v Paredes (Portugalsko) k dopravnej nehode vozidla, ktoré šoféroval pán Neto de Sousa, poistený u poistnej spoločnosti Zurich, a iného vozidla. Pán Neto de Sousa, ktorý stratil kontrolu nad svojím vozidlom, bol uznaný zodpovedným za túto nehodu. V tomto vozidle sa nachádzala spolujazdkyňa, pani da Rocha Carvalho, manželka pána Neto de Sousa, ktorá zomrela v dôsledku uvedenej dopravnej nehody.
- 13 Pán Neto de Sousa podal žalobu proti spoločnosti Zurich na Tribunal Judicial de Paredes (Súd prvého stupňa Paredes, Portugalsko), ktorou sa domáhal zaplatenia sumy 335 700 eur navýšenej o úroky z omeškania z titulu náhrady majetkovej ujmy a ujmy na zdraví vyplývajúcich z dopravnej nehody z 3. decembra 2005. Najmä v tejto súvislosti tvrdil, že článok 7 ods. 3 zákonného dekrétu č. 522/85 nevyklučuje náhradu škody osobe, ktorá zavinila nehodu.
- 14 Tribunal Judicial de Paredes (Súd prvého stupňa Paredes) zamietol žalobu pána Neto de Sousa v rozsahu, v akom sa ňou domáhal náhrady majetkovej škody, z dôvodu, že tento súd nebol schopný určiť, aké príjmy, náklady a výdavky mal pán Neto de Sousa, a ani v akom rozsahu zosnulá prispievala alebo mala prispievať k spoločným príjmom. Uvedený súd tiež zamietol túto žalobu, pokiaľ ide o náhradu nemajetkovej ujmy, z dôvodu, že náhrada tejto ujmy je vylúčená v zmysle článku 7 ods. 3 zákonného dekrétu č. 522/85.
- 15 Pán Neto de Sousa sa odvolal na Tribunal da Relação do Porto (Odvolací súd Porto, Portugalsko), a to iba v súvislosti s náhradou majetkovej ujmy. Tento súd toto odvolanie zamietol v podstate s odôvodnením, že pán Neto de Sousa nemal právo na žiadne odškodnenie, keďže bol vodič zodpovedný za nehodu, pri ktorej jeho manželka, spolujazdkyňa vo vozidle, ktoré viedol, prišla o život.
- 16 Pán Neto de Sousa podal následne opravný prostriedok na Supremo Tribunal de Justiça (Najvyšší súd) opakujúc svoje tvrdenia, podľa ktorých zákoný dekrét č. 522/85 nevyklučuje náhradu majetkovej ujmy pre vodiča, ktorý zavinil nehodu, z dôvodu úmrtia jeho manželky pri nehode, a tvrdil, že Tribunal da Relação do Porto (Odvolací súd Porto) zamietnutím jeho práva na odškodnenie za majetkovú ujmu spôsobenú smrťou jeho manželky, spolujazdkyne v havarovanom vozidle, porušil článok 7 ods. 3 tohto

zákonného dekrétu. Pán Neto de Sousa tiež požiadal, aby tento súd podal návrh na začatie prejudiciálneho konania na Súdnom dvore Európskej únie v zmysle článku 267 ZFEÚ s otázkou, či ustanovenia druhej a tretej smernice bránia takejto náhrade škody.

- 17 Supremo Tribunal de Justiça (Najvyšší súd) žalobu zamietol. V podstate sa domnieval, že nárok na náhradu škody pána Neto de Sousa bol upravený tak článkom 495 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ako aj článkom 483 tohto zákonníka, že tento nárok vzniká v „právnej sfére“ toho, kto sa ho domáha, a nie v právnej sfére zosnulej osoby, a že svojím zavineným konaním pán Neto de Sousa poškodil jedno zo svojich vlastných práv. Tento súd sa domnieva, že v súlade so zásadou *sibi imputet* si právo v článku 495 ods. 3 Občianskeho zákonníka nemôže uplatniť osoba, ktorá zavineným konaním nesie výlučne zodpovednosť za autohaváriu, v dôsledku ktorej zomrela jeho manželka, spolujazdkyňa vo vozidle, ktoré šoféroval, a teda nie je možné uznať pánovi Neto de Sousa odškodnenie.
- 18 Pokiaľ ide o návrh na začatie prejudiciálneho konania, Supremo Tribunal de Justiça (Najvyšší súd) sa v podstate domnieva, že druhá a tretia smernica určujú režim povinného poistenia, kým vnútroštátne právo upravuje občiansku zodpovednosť, a aj pokiaľ ide o spolujazdcov, tento režim zasahuje do určitej miery do vnútroštátneho práva, pravidlá zákonného dekrétu č. 522/85 nevyklúčujú uplatnenie vnútroštátneho právneho režimu občianskej zodpovednosti, ako ho upravuje článok 495 ods. 3 Občianskeho zákonníka.
- 19 Pán Neto de Sousa podal na Tribunal da Comarca do Porto Este (Penafiel) [Okresný súd Porto Este (Penafiel), Portugalsko] štandardnú určovaciu žalobu proti Portugalskej republike, ktorou sa domáha uložiť štátu povinnosť zaplatiť mu sumu 245 700 eur zvýšenú o úroky z omeškania z titulu škody, ktorú utrpel z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia Supremo Tribunal de Justiça (Najvyšší súd), ktorého sa tento súd dopustil tým, že zamietol jeho žalobu.
- 20 Keďže Tribunal da Comarca do Porto Este Penafiel [Okresný súd Porto Este (Penafiel)] zamietol žalobu pána Neto de Sousa, tento podal odvolanie proti tomuto rozsudku na Tribunal da Relação do Porto (Odvolací súd Porto) a tvrdil najmä, že Supremo Tribunal de Justiça (Najvyšší súd) vychádzal z nesprávneho výkladu článku 3 druhej smernice, ako aj článku 1 tretej smernice, ktoré garantujú cestujúcim vo vozidle iným než vodič náhradu ujmy na zdraví, ktoré utrpeli z dôvodu dopravnej nehody, a že si nespĺnil svoju povinnosť, ktorá mu vyplýva z článku 267 ZFEÚ. Pán Neto de Sousa tiež požiadal Tribunal da Relação do Porto (Odvolací súd Porto), aby v zmysle článku 267 ZFEÚ položil Súdnemu dvoru otázku uvedenú v bode 16 tohto rozsudku.
- 21 Vnútroštátny súd poznamenal, že Supremo Tribunal de Justiça (Najvyšší súd) nerozhodol o otázke, či zosnulá spolujazdkyňa mala alebo nemala byť odškodnená, ale o tom, či pán Neto de Sousa má alebo nemá právo byť odškodnený vzhľadom na to, že je zodpovedný za nehodu. Vnútroštátny súd sa domnieva, že na účely určenia, či Supremo Tribunal de Justiça (Najvyšší súd) bol oprávnený nepoložiť prejudiciálnu otázku Súdnemu dvoru, je najprv potrebné overiť, či ustanovenia práva Únie, ktoré mu boli predložené, sú dostatočne jasné a jednoznačné.
- 22 Za týchto okolností Tribunal da Relação do Porto (Odvolací súd Porto) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru nasledujúcu prejudiciálnu otázku:

„Bránia ustanovenia [druhej a tretej smernice] tomu, aby vnútroštátna právna úprava stanovovala náhradu majetkovej škody pre vodiča, ktorý zavinil nehodu, v prípade úmrtia jeho manželky, ktorá cestovala vo vozidle ako spolujazdec, [v súlade] s článkom 7 ods. 3 zákonného dekrétu č. 522/85?“

O prejudiciálnej otázke

- 23 Na úvod treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora v rámci postupu spolupráce medzi vnútroštátnymi súdmi a Súdny dvorom zakotveného v článku 267 ZFEÚ prislúcha Súdny dvor poskytnúť vnútroštátnemu súdu odpoveď potrebnú na rozhodnutie vo veci, o ktorej vnútroštátny súd rozhoduje. Vzhľadom na to Súdny dvor prináleží v prípade potreby preformulovať otázky, ktoré sú mu položené. Navyše Súdny dvor môže vziať do úvahy aj ustanovenia práva Únie, na ktoré sa vnútroštátny súd v znení svojej otázky neodvolával (rozsudok z 1. februára 2017, *Município de Palmela*, C-144/16, EU:C:2017:76, bod 20 a citovaná judikatúra).
- 24 V prejednávacom prípade vyplýva z návrhu na začatie prejudiciálneho konania, že v rozsudku, ktorým údajne došlo k porušeniu ustanovení druhej a tretej smernice, sa Supremo Tribunal de Justiça (Najvyšší súd) domnieva, že uplatniteľné portugalské právo, najmä článok 483 a článok 495 ods. 3 Občianskeho zákonníka neumožňujú pánovi Neto de Sousa získať odškodnenie, ktoré požaduje.
- 25 Za týchto okolností je potrebné položenú prejudiciálnu otázku pochopiť tak, že smeruje k otázke, či sa právna úprava Únie v oblasti povinného poistenia musí vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá vylučuje právo vodiča motorového vozidla zodpovedného za autohaváriu, v dôsledku ktorej jeho manželka, spolujazdkyňa, zomrela, byť odškodnený za majetkovú ujmu, ktorú utrpel z dôvodu jej smrti.
- 26 V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že z preambuly prvej a druhej smernice vyplýva, že tieto smernice smerujú na jednej strane k zabezpečeniu voľného pohybu tak vozidiel obvykle sa nachádzajúcich na území Únie, ako aj osôb v týchto vozidlách, a na druhej strane k zabezpečeniu porovnateľného zaobchádzania s poškodenými účastníkmi nehôd spôsobených týmito vozidlami bez ohľadu na to, kde presne na území Únie došlo k nehode (pozri rozsudky z 9. júna 2011, *Ambrósio Lavrador a Olival Ferreira Bonifácio*, C-409/09, EU:C:2011:371, bod 23, a z 23. októbra 2012, *Marques Almeida*, C-300/10, EU:C:2012:656, bod 26).
- 27 Prvá smernica doplnená druhou a treťou smernicou ukladá členským štátom povinnosť zabezpečiť, aby zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel, ktoré sa obvykle nachádzajú na ich území, bola krytá poistením, a spresňuje najmä druhy škôd a okruh tretích osôb ako poškodených, na ktoré sa toto poistenie má vzťahovať (rozsudok z 23. októbra 2012, *Marques Almeida*, C-300/10, EU:C:2012:656, bod 27 a citovaná judikatúra).
- 28 Treba však pripomenúť, že povinnosť poistného krytia zodpovednosti za škodu spôsobenú tretím osobám prevádzkou motorových vozidiel sa odlišuje od rozsahu náhrady škody v prospech týchto osôb z dôvodu zodpovednosti poistenej osoby za škodu. Zatiaľ čo prvá kategória je definovaná a zabezpečená právnou úpravou Únie, tá druhá je v zásade upravená vnútroštátnym právom (rozsudky zo 17. marca 2011, *Carvalho Ferreira Santos*, C-484/09, EU:C:2011:158, bod 31, a z 23. októbra 2012, *Marques Almeida*, C-300/10, EU:C:2012:656, bod 28).
- 29 V tomto smere už Súdny dvor rozhodol, že z cieľa, ako aj zo znenia prvej, druhej a tretej smernice vyplýva, že ich zámerom nie je harmonizácia režimov zodpovednosti za škodu v členských štátoch a že podľa súčasného stavu právneho poriadku Únie sú členské štáty stále oprávnené upraviť režim zodpovednosti za škodu uplatniteľnú na dopravné nehody spôsobené prevádzkou motorových vozidiel (rozsudok z 23. októbra 2012, *Marques Almeida*, C-300/10, EU:C:2012:656, bod 29 a citovaná judikatúra).
- 30 Súdny dvor však zdôraznil, že členské štáty sú povinné zabezpečiť, aby zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel, ktorá sa uplatňuje podľa ich vnútroštátneho práva, bola krytá poistením v súlade s ustanoveniami troch vyššie uvedených smerníc (rozsudok z 23. októbra 2012, *Marques Almeida*, C-300/10, EU:C:2012:656, bod 30 a citovaná judikatúra).

- 31 Okrem toho členské štáty musia pri výkone svojich právomocí v tejto oblasti rešpektovať právo Únie a vnútroštátne ustanovenia, ktoré upravujú náhradu škody pri nehodách spôsobených prevádzkou motorových vozidiel, nemôžu odňať prvej, druhej a tretej smernici ich potrebný účinok (pozri v tomto zmysle rozsudok z 23. októbra 2012, Marques Almeida, C-300/10, EU:C:2012:656, bod 31).
- 32 Súdny dvor už rozhodol, že týmto smerniciam by sa odňal takýto účinok, v prípade, že by poškodený prispel k vzniku škody, ak by vnútroštátna právna úprava definovaná na základe všeobecných a abstraktných kritérií buď zbavovala poškodeného práva na náhradu škody prostredníctvom povinného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel, alebo by takéto právo neprimerane obmedzovala (rozsudky z 9. júna 2011, Ambrósio Lavrador a Olival Ferreira Bonifácio, C-409/09, EU:C:2011:371, bod 29, a z 23. októbra 2012, Marques Almeida, C-300/10, EU:C:2012:656, bod 32).
- 33 V konaní vo veci samej je však potrebné zdôrazniť, že právo na odškodnenie pána Neto de Sousa nie je ovplyvnené obmedzením krytia zodpovednosti vyplývajúcej z prevádzky motorových vozidiel ustanoveniami o poistení, ale vnútroštátnym režimom upravujúcim uplatniteľnú zodpovednosť.
- 34 Vnútroštátna legislatíva v konaní vo veci samej, ako ju vykladá Supremo Tribunal de Justiça (Najvyšší súd), má za následok vyňatie vodiča motorového vozidla, ako zodpovednej osoby za nehodu, z nároku na odškodnenie vlastnej ujmy utrpenej v dôsledku tejto havárie.
- 35 Táto právna úprava neobmedzuje poistné krytie z poistenia zodpovednosti, ktorá by sa preukázala u poisteného, za škodu spôsobenú tretím osobám (pozri analogicky rozsudok z 23. októbra 2012, Marques Almeida, C-300/10, EU:C:2012:656, bod 35).
- 36 Za týchto okolností treba konštatovať, že vnútroštátna právna úprava, ako je tá vo veci samej, nemá vplyv na záruku stanovenú právom Únie, aby zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel, stanovená podľa platného vnútroštátneho práva, bola krytá poistením, ktoré je v súlade s prvou, druhou aj treťou smernicou (pozri analogicky rozsudok z 23. októbra 2012, Marques Almeida, C-300/10, EU:C:2012:656, bod 38).
- 37 Túto úvahu nespochybňuje skutočnosť, že majetková ujma, ktorú utrpel pán Neto de Sousa, vyplýva zo smrti jeho manželky, spolujazdkyne, ktorú viezol v čase nehody, ktorú spôsobil. Informácie poskytnuté vnútroštátnym súdom totiž poukazujú na to, že v konaní vo veci samej nejde o nárok na odškodnenie ujmy spôsobenej obeťou ako spolujazdkyni, ktorá bola účastníčkou autonehody, ale o nárok na odškodnenie ujmy, ktorú utrpel vodič motorového vozidla zodpovedný za túto nehodu.
- 38 Vzhľadom na vyššie uvedené je potrebné na položenú prejudiciálnu otázku odpovedať, že prvá, druhá a tretia smernica sa musia vykladať tak, že nebránia vnútroštátnej právnej úprave, ktorá vylučuje nárok vodiča motorového vozidla, zodpovedného, z vlastnej viny, za dopravnú nehodu v dôsledku ktorej jeho manželka, spolujazdkyňa v tomto vozidle, zomrela, byť odškodnený z dôvodu majetkovej ujmy, ktorú utrpel na základe jej úmrtia.

O trovách

- 39 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (šiesta komora) rozhodol takto:

Smernica Rady 72/166/EHS z 24. apríla 1972 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú motorovými vozidlami a kontroly plnenia povinnosti poistenia tejto zodpovednosti, druhá smernica Rady 84/5/EHS z 30. decembra 1983 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel, zmenená smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2005/14/ES z 11. mája 2005 a tretia smernica Rady 90/232/EHS zo 14. mája 1990 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel, sa majú vykladať v tom zmysle, že nebránia takej vnútroštátnej právnej úprave, ktorá vylučuje nárok vodiča motorového vozidla, zodpovedného, z vlastnej viny, za dopravnú nehodu v dôsledku ktorej jeho manželka, spolujazdkyňa v tomto vozidle, zomrela, byť odškodnený z dôvodu majetkovej ujmy, ktorú utrpel na základe jej úmrtia.

Podpisy